

Nr. 2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

23 september 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

SEPTEMBERVERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Inhoud

Nr. 2

Woensdag 23 september 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2003 Spreker : minister-president Patrick Dewael	1
Regeling van de werkzaamheden	8

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 15 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Mathieu Boutsen : gezondheidsredenen ;

Jacques Laverge : ambtsverplichtingen ;

Mark Van Der Poorten : familieverbindingen.

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2003

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2003.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, Vlaanderen ligt in het centrum van Europa. Onze rijkdom en welvaart hebben we vooral te danken aan de buitenlandse investeringen in onze regio en aan de enorme export die onze bedrijven realiseren. Daardoor is Vlaanderen, meer dan vele andere regio's, gevoelig voor economische, politieke en sociale omwentelingen in de wereld.

De aanslagen van 11 september van vorig jaar in de Verenigde Staten worden vandaag beschouwd als zo'n omwenteling, als een cesuur die gevolgen heeft voor een veelheid van maatschappelijke terreinen. Voor de economie bijvoorbeeld, die ook al vóór 11 september een verzwakking vertoonde.

Die gevolgen hebben sporen nagelaten in alle Europese economieën en in economieën in de hele wereld. Al die economieën werden op de proef gesteld en dus ook de economie van Vlaanderen.

Gelukkig bezit Vlaanderen voldoende veerkracht en een gezonde economische basis om zich niet uit het lood te laten slaan. De begroting voor 2003 die de Vlaamse regering heeft opgesteld, levert het bewijs dat de Vlaamse economie 11 september uitstekend heeft verwerkt. De begroting vertrekt van voorzichtige parameters. Met de aanleg van een provisie laat ze toe om bij te sturen. Ze houdt alle beloften en engagementen in die de regering tot nogtoe heeft gedaan, en bevat een rijk gamma aan lastenverlagingen. Dankzij het financieringsfonds en via belangrijke nieuwe inspanningen loopt Vlaanderen in sneltempo zijn investeringsachterstand op alle terreinen in.

Deze begroting vertoont bij uitstek sociale klemtonen. Zoals de burgers verwachten, maakt ze van het hoge welvaartspeil gebruik om resterende sociale noden te lenigen en wachtlijsten weg te werken. De begroting kijkt vooruit naar de toekomst door voluit te gaan voor onderwijs, kennis en technologie.

Waarde collega's, Vlaanderen is erin geslaagd om voor de zesde keer op rij een begroting in te dienen met een overschot. Dat overschot bedraagt 372 miljoen euro. Het begrotingssaldo bedraagt 10 miljoen euro. We hebben opnieuw het strengste pad van de Hoge Raad voor Financiën gevolgd. We bouwen de Vlaamse schuld zoals gepland verder af. We zullen onze doelstelling bereiken om de schuld tegen het einde van de regeerperiode te halveren.

We zijn bij de opstelling van de begroting uitgegaan van een groei van 2 procent. Het Planbureau en de Nationale Bank stellen nog 2,4 procent groei voorop. Met dat verschil van 0,4 procent leggen we een conjunctuurprovisie vast van 35 miljoen euro, die we kunnen aanboren indien de groei toch de verwachting van 2,4 procent zou volgen. Daarmee getuigen we van voorzichtigheid.

Iedereen weet dat de groei op dit ogenblik een vertraging kent, met als eerste gevolg in onze regio opnieuw een stijging van de werkloosheid. Daarom dient op korte termijn de zorg om de werkgelegenheid opnieuw hoog op de agenda te staan. Ik heb de sociale partners van de SERV opgeroepen om creatieve voorstellen te doen voor de strijd tegen de jeugdwerkloosheid, de verhoging van de activiteitsgraad en het aanwakkeren van de ondernemingszin. De regering engageert zich om de afspra-

Dewael

ken uit een nieuw werkgelegenheidsakkoord 2003-2005 te helpen uitvoeren. Het internationaal turbulente jaar dat achter ons ligt, heeft gevoelens van onzekerheid gevoed. We voelen ons minder vrij en minder veilig. De groeivertraging doet de vrees voor job- en inkomensverlies toenemen. De angst voor wat vreemd is, neemt toe. Enquêtes en deskundigen leren ons dat de mensen openlijker dan voorheen hun vrees voor en hun afkeer van de islam uiten. In zo'n klimaat gedijen extremistische of populistische partijen goed zoals de voorbije verkiezingen in Frankrijk en Nederland aantoonde. Gelukkig hebben het populisme en het extremisme bij de verkiezingen die gisteren in Duitsland werden gehouden geen verdere vooruitgang geboekt.

Waar ook ter wereld moeten regeerders in deze periode van onzekerheid hun kalmte bewaren en hun verantwoordelijkheid nemen. Regeringen dienen zich in te spannen om de onzekerheid weg te nemen en het vertrouwen te herstellen. Daarom houdt de Vlaamse regering vast aan een gezond financieel en begrotingsbeleid. Zekerheid en vertrouwen worden ook gestimuleerd door engagementen na te komen. In de begroting 2003 houdt de regering zich aan alle beloften en engagementen die in het verleden zijn aangegaan.

Met de vierde begroting van deze zittingsperiode is zo'n 80 percent van het regeerakkoord in cijfers omgezet. Dit houdt dus in dat deze begroting rekening houdt met alle eerdere, in de tijd gespreide, engagementen. Ik denk dan onder meer aan de uitvoering van de CAO's in de onderwijs- en de social-profitsector, die nu op kruissnelheid komen. Ik denk ook aan het Gemeentefonds, dat volgend jaar stijgt met 323 miljoen euro, tot 1,542 miljard euro. Het beleid van de Vlaamse regering inzake de lokale besturen gaat uit van respect en van het bevorderen van een partnerschap. We spannen ons verder in om de burgers meer te betrekken bij het beleid. We willen de participatie verhogen, in het bijzonder in de steden.

We ontwikkelen gemeenschappelijke waarden via diverse cultuuruitingen. We doen dat via de creatie van cultuur, en via de beleving en bewondering ervan. Dat gebeurt niet enkel in de kunsten, maar ook in het jeugdwerk en het sociaal-cultureel werk. Dat draagt bij tot de versteviging van het sociale weefsel. We willen dat verder ontwikkelen, en daarom doet de Vlaamse regering een beroep op de edelmoedigheid, het engagement en het talent van de Vlamingen.

De Vlaamse regering zal ook dit jaar weer niet-aangewende kredieten van het voorgaande jaar onderbrengen in het Financieringsfonds voor Eenmalige Uitgaven, het FFEU. Dit fonds laat ons toe de gevolgen van de jarenlange 'onderinvesteringen' in Vlaanderen weg te werken. We investeren niet alleen bijkomende middelen – bovenop de investeringsprogramma's van de gewone begroting – in wegen, bruggen, fietspaden en het leefmilieu. We doen dat ook in zachte sectoren als onderwijs of welzijn. In concreto kunnen we dankzij dit orthodoxe begrotingsinstrument rustoorden bouwen voor onze bejaarden en scholen renoveren en uitbreiden voor onze kinderen.

De Vlaamse regering heeft de voorbije jaren enkele echte trendbreuken verwezenlijkt. Ons rigoureuze en orthodoxe budgettaire beleid heeft ons niet verhinderd gelijktijdig de belastingen fors te doen dalen. Bovenop de federale lastenverlagingen heeft Vlaanderen belangrijke bedragen aan de burgers teruggegeven. Alleen al de afschaffing van het kijken- en luistergeld levert elk Vlaams gezin jaarlijks 225 euro winst op. Alleen al met deze belastingverlaging in het achterhoofd moet ik even slikken als ik de kritiek hoor op de verhoging van de premie voor de zorgverzekering. Zijn we in Vlaanderen zo verzuurd geworden dat we moeilijk doen over die verhoging met 15 euro? Het gaat bovendien om een sociale maatregel die alleen van toepassing is op degenen die het zich kunnen veroorloven. Het gaat om een maatregel die een uniek systeem van solidariteit tussen de generaties betaalbaar moet houden.

Sta me toe, geachte collega's, bij wijze van parenthese nog even het abc van de zorgverzekering uiteen te zetten. Deze verzekering is in het leven groepen om de niet-medische kosten van de vergrijzing te helpen opvangen. Met de zorgverzekering willen we iedereen helpen die noodgedwongen een beroep moet doen op niet-medische hulp van buitenaf voor gewone dagelijkse handelingen, die zich moet laten wassen, die zelf geen boodschappen meer kan doen, die niet-medische kosten moet maken ten gevolge van zijn ouderdom, handicap of ziekte.

De zorgverzekering is er voor thuiswonenden die een beroep doen op familieleden of op professionele hulp. We weten allemaal dat oudere mensen het liefst zo lang mogelijk in hun vertrouwde omgeving blijven wonen. De zorgverzekering maakt het gemakkelijker om aan die wens tegemoet te komen.

Dewael

Maar de zorgverzekering is er evengoed voor wie in een rusthuis of instelling verblijft. Ikzelf, en ik ben er zeker van in naam van de hele regering te spreken, heb de grootste waardering voor iedereen die dit mogelijk maakt. Ik denk daarbij aan de professionele thuisverzorger en de mantelzorger.

De zorgverzekering is een schitterend instrument. De behoefte aan zorg zal door de vergrijzing de komende jaren alleen maar toenemen. Daarom spaart deze regering al jaren in een zorgfonds voor later. In die spaarpot zal eind 2003 al meer dan 440 miljoen euro of 17,75 miljard frank zitten. Dat geld werd door de Vlaamse overheid gestort. Dat bedrag komt dus uit de belastingsopbrengsten, waaraan iedereen in verhouding tot zijn inkomen heeft bijgedragen.

De stortingen van de overheid in het zorgfonds kunnen het systeem echter niet draaiende houden. Er is ook een premie van de burgers en gezinnen nodig. En die premie hebben we dit jaar moeten verhogen met 15 euro. Dat geldt echter niet voor een half miljoen Vlamingen die extra sociale bescherming krijgen als weduwen, gehandicapten, gepensioneerden, wezen, oudere werklozen of leefloners. Zij blijven slechts 10 euro betalen.

Alle Vlamingen moeten inderdaad verplicht bijdragen. En indien ze zorgbehoevend worden, krijgen ze een uitkering. Dat gaat van jaarlijks 1.080 euro – in het geval ze een beroep doen op zorgverstrekking thuis – tot 1.500 euro indien ze zich residentieel laten verzorgen.

Het is duidelijk dat de verhoging van de premie een overgangsmaatregel is, een noodzakelijke overgangsmaatregel. In ons regeerakkoord hebben we ons geëngageerd om de premies voor de zorgverzekering afhankelijk te maken van het inkomen. Dit zullen we herbekijken in 2004.

Maar omdat ik in de waarde van onze zorgverzekering geloof, zal ik deze met hand en tand verdedigen, tot in Europa. Want u weet dat hierover nog discussie bestaat met de Europese Commissie. We zullen onze zorgverzekering verder uitbouwen. De zorgverzekering zal de eerste pijler worden van de Vlaamse sociale zekerheid.

Geachte collega's, ik keer terug naar de trendbreuk van de lastenverlaging. De afschaffing van het kijken luistergeld is lang niet de enige maatregel. De verlaging van de registratierechten laat toe om goedkoper een woning te verwerven. De mee-

neembaarheid van de registratierechten scheelt duizenden euro's in de portemonnee van wie wil verhuizen. De gelijkschakeling van stiefkinderen en natuurlijke kinderen inzake successierechten is voor de eersten een belangrijk voordeel. De verlaging van de belasting op de inverkeersstelling voor milieuvriendelijke wagens is mooi meegenomen voor de automobilisten en goed voor ons milieu. Alles samen weegt het pakket lastenverlagingen in de begroting 2003 580,4 miljoen euro.

Het komend jaar willen we bovendien met het decreet op de KMO-leningen dat in voorbereiding is, een nieuw fiscaal voordeel toekennen voor wie belegt in duurzaam risicokapitaal. Dit ontwerp is veel meer dan een lastenverlaging. Het moet een belangrijke hefboom worden in de verzekering en uitbouw van onze welvaart. Met dit particuliere kapitaal willen we de kapitaalverwerving voor startende en doorgroeiende ondernemingen stimuleren.

En dit ontwerp van decreet vormt een onderdeel van de strijd die de regering aanbindt tegen de slabbakkende ondernemerszin in Vlaanderen. In tegenstelling tot wat heel wat mensen beweren, zijn de Vlamingen niet meer zo ondernemend als 20 jaar geleden. Met het aantal starters bevinden we ons zelfs in de Europese achterhoede. Blijkbaar is de vrees om te investeren zo groot dat heel wat initiatieven uitblijven. Dat moeten we snel en grondig veranderen. Vlaanderen moet weer een ondernemende regio worden, met mensen die bereid zijn om risico's te nemen, en ook met minder zelfgenoegzaamheid en egoïsme. Ik was onaangenaam verrast toen ik in een recente enquête van het VEV las dat de Vlaamse werknemers minder dan Waalse, Franse, Duitse of Ierse bereid zijn om in te gaan op loonmatiging, als ze daarmee jobs in hun eigen sector kunnen behouden. Zoals het me ook tegen de borst blijft stuiten dat nergens in Europa zoveel 55-plussers uit de arbeidsmarkt gestoten – bijna verstoten – worden als bij ons.

We mogen niet vergeten dat je welvaart moet verdienen. Om die reden moeten de belastingen omlaag en moeten de bureaucratische belemmeringen verder afnemen.

Ondernemen moet eenvoudig zijn en aangemoedigd worden. Het decreet op de integrale vergunning is voor veel zaakvoerders een belangrijke vooruitgang. Met dit decreet zorgen we ervoor dat wie een onderneming of zaak heeft met een potentieel kleine milieulast, geen milieuvergunning meer moet aanvragen.

Dewael

Collega's, de balans van de lastenverlagingen is indrukwekkend. Samen met de federale belastingverlaging verminderen al de lastenverlagingen die nu reeds lopen, de globale belastingdruk met 110 miljard frank of 2,7 miljard euro. Sommigen zeggen dat wat de regering met de ene hand geeft, andere overheden met de andere hand weer afnemen en dat de lastenverlagingen een vestzak-broekzakoperatie zijn door de verhoging van de gemeentelijke en provinciale belastingen. Ik daag iedereen uit dit te bewijzen. Uit berekeningen blijkt immers dat de verhouding lastenverlaging tegenover lastenverhoging tien tegen één bedraagt.

Als de Vlaamse en federale regeringen 100 euro geven, dan staat daar gemiddeld 10 euro verhogingen vanuit gemeenten en provincies tegenover. Gemiddeld, want er zijn gemeenten waar de gemeentebelastingen ongewijzigd blijven, of zelfs verlagen en waar de burger dus het volle bedrag aan belastingverlaging krijgt. Elke Vlaming gaat er dus op vooruit. En wanneer men er minder op vooruit gaat dan een buur uit een andere gemeente, dan moet men daar in eerste instantie zijn gemeentebeheer op aanspreken.

Deze reusachtige operatie van lastenverlagingen is een enorme trendbreuk. Het gaat om lastenverlagingen ter hoogte van 110 miljard frank of ruim 2,7 miljard euro, met sociale en ecologische correcties.

De tweede grote trendbreuk die deze regering realiseerde, is het denken en plannen op lange termijn. We hebben in het kader van Kleurrijk Vlaanderen een groot debat gevoerd met de publieke opinie en het middenveld over de uitdagingen van de toekomst waartegen Vlaanderen zich moet wapenen.

In overleg met het middenveld hebben we concrete doelstellingen geformuleerd tegen 2010. We hebben deze doelstellingen op alle Vlaamse bevoegdheidssterreinen samengebracht in het Pact van Vilvoorde. Dit is een engagementsverklaring, ondertekend door de Vlaamse overheid, de Vlaamse sociale partners en de belangrijkste milieuverenigingen. Elke maatregel die we nemen, staat in functie van die doelstellingen. Om de realisatie van die doelstellingen op te volgen, laten we periodieke metingen uitvoeren die het mogelijk maken de resultaten van het beleid tastbaar te maken.

De derde grote trendbreuk is de manier waarop we omgaan met onze bureaus. Met paars-groen deed een nieuwe toonzetting in het communautaire dis-

cours haar intrede. Zakelijke en rationele argumenten beheersen het debat tussen Vlamingen en Franstaligen. Deze breuk met het verleden heeft de meningsverschillen niet allemaal weggevlakt, maar heeft er wel voor gezorgd dat er naar elkaar geluisterd wordt, dat men inzicht tracht te krijgen in elkaars beweegredenen en motivaties en dat het wederzijds respect – tot spijt van wie het benijdt – gegroeid is. Die nieuwe verstandhouding doet ons immers ook beter beseffen dat we gedeelde belangen hebben. Als exportregio heeft Vlaanderen alle belang bij welvarende bureaus waarmee het goed handel drijven is. Elk succes, elke ontwikkeling en elke vooruitgang die men in Wallonië boekt, is ook goed voor Vlaanderen.

En ook Wallonië ziet in dat nieuwe institutionele hervormingen in België nodig zijn, omdat de belangen, streefdoelen en beleidsinzichten van de deelstaten nieuwe middelen en nieuwe instrumenten vergen, niet in het minst om ons weerbaar op te stellen in het nieuwe Europa. Daarom verwacht ik dat bij de federale verkiezingen van volgend jaar een nieuwe institutionele ronde zal worden geïnitieerd vanuit de deelstaten. Vanuit Vlaanderen zullen we zo'n ronde alvast voorbereiden. Met Wallonië zullen we de banden aanhalen om samen sterker te staan, in België en in Europa.

Geachte leden, verschillende trendbreuken springen verder in het oog in de realisaties van de regering. Neem nu het Zomerakkoord dat beleidsterreinen als leefmilieu, economie, ruimtelijke ordening en huisvesting overspant. Het nieuwe integrale beleid op al deze terreinen verzoent de imperatieven van economie en ecologie, van bebouwing en ruimtelijke ordening. Die verzoening brengt meer zekerheid voor veel burgers en belanghebbenden. We gaven de zaakvoerders van zonevreemde bedrijven zekerheid, zoals wij die eerder hebben gegeven aan de bewoners van zonevreemde woningen. Zij weten eindelijk, na zoveel jaren, waar ze staan.

De verzoening tussen economie en ecologie levert niet alleen meer zekerheid op, zij spoort ook tot meer verantwoordelijkheid aan. De regering vertrekt van het uitgangspunt dat, als je succes wil oogsten, je ingrijpende veranderingen best niet met harde hand oplegt.

Ik ben ervan overtuigd dat de landbouwers hun verantwoordelijkheid zullen opnemen in de strijd tegen de overbesteding, niet alleen omdat zij bewust zijn van de belangen daarvoor voor leefmilieu en volksgezondheid, maar ook omdat zij erop vertrouwen dat zij met hun inspanningen resultaten

Dewael

boeken en tegelijk uitzicht krijgen op beterschap voor hun eigen situatie.

Het Zomerakkoord heeft me gesterkt in mijn overtuiging dat het wel degelijk mogelijk is om de belangen van zogenaamde harde en zachte sectoren te verzoenen, al geef ik toe dat dit soms niet zonder slag of stoot gaat. Het Zomerakkoord illustreert dat economie en ecologie niet ten koste van elkaar hoeven te gaan. We hebben tijdens de besprekingen over de begroting 2003 beslist om het Zomerakkoord versneld en versterkt uit te voeren, met meer middelen voor het ecologiefonds en ook met meer middelen om de wateroverlast te beheersen en bestrijden. De maatregelen die we nemen en die we gepland hebben, zijn in het belang van de vrijheid van de hedendaagse mens en ze helpen ook de toekomst te vrijwaren van degenen die na ons komen.

De zorg voor heden en toekomst, voor korte en lange termijn, kenmerkt ook het welzijns- en zorgbeleid. Als minister-president ben ik fier dat de sociale bekommernis van de regering in deze Septemberverklaring zo sterk uit de verf komt. Ik heb al gewezen op de waarde van onze zorgverzekering, waarvoor we moeilijke maatregelen niet uit de weg zijn gegaan. Eerder al kwamen we tegemoet aan de aanslepende, terechte bekommernissen die de zorgsector tot witte woede brachten.

De wachtlijsten voor kinderopvang zijn al substantieel verminderd. We maken nieuwe investeringsmiddelen vrij om de wachtlijsten in de rusthuizen weg te werken. Ik herinner eraan dat we in deze sector een grote achterstand hebben geërfd door de blokkering van het VIPA in 1998, het fonds waarmee de bouw van rust- en ziekenhuizen wordt gefinancierd.

Geachte leden, de regering levert een enorme inspanning om de wachtlijsten in de gehandicaptensector weg te werken. Een zo welvarende en zo rijke regio als Vlaanderen heeft de morele plicht om die grote sociale nood zo snel mogelijk te lenigen. Daarom maakten we bij de begrotingscontrole eerder dit jaar al 20 miljoen euro vrij voor de gehandicaptensector. Vorige week beslisten we daar nog 7,5 miljoen euro extra aan toe te voegen. We hebben tevens de politieke afspraak gemaakt om tegen de volgende begrotingscontrole middelen vrij te maken die de wachtlijsten voor de zwaar zorgbehoevende gehandicapten definitief wegwerken.

Inzake welzijn wijs ik tenslotte op de inspanningen die de regering levert voor de inburgering van vreemdelingen. Mijnheer de voorzitter, het decreet daarover staat eerstdaags op de agenda van het Vlaams Parlement. Nog steeds is de vraag naar taallessen groter dan het aanbod, maar we lopen de achterstand in. Tegen het einde van deze legislatuur hopen we de balans in evenwicht te krijgen zodat elke nieuwkomer de kans krijgt om onmiddellijk onze taal te leren, zich efficiënt kan integreren en werk kan vinden.

Een belangrijke realisatie zijn ook de duurzame investeringen in mobiliteit en verkeersveiligheid. Vorig jaar kon ik hier grote infrastructuurwerken, missig links en veilige doortochten aankondigen in alle provincies. Vandaag zijn vele werven geopend. Overal wordt erover gesproken. Ik geef toe dat deze werken voor heel wat omwonenden vervelend zijn. Maar zoals onze minister vice-president het zo mooi zegt, is het beter dat de mensen reclameren omdat er iets gebeurt, dan dat ze reclameren omdat er niets gebeurt. Met de opening van elke nieuwe werf bieden we de burger het perspectief op een verhoogde veiligheid en een verbeterde doorstroming. Ook op die manier creëren we zekerheid.

Meer dan vroeger gaat er geld naar openbaar vervoer, weginfrastructuur, fietspaden en vooral veiligheid. We beslisten circa 100 miljoen euro extra middelen uit het financieringsfonds te besteden aan het versneld wegwerken van de gevaarlijke punten op de Vlaamse wegen. Daarmee geven we de verkeersveiligheid de prioritaire behandeling die ze verdient.

Een grote uitdaging die we in ons regeerakkoord aangingen, betreft de stadsvernieuwing en de huisvesting. Ik wil eerst en vooral goed nieuws in herinnering brengen dat tijdens de nieuwsarme zomermaanden een beetje onderbelicht is gebleven: de trend van de stadsvlucht lijkt gekeerd te zijn. Zowat alle Vlaamse steden noteerden in 2001 een toegenomen bevolkingsaantal. In enkele steden werd de voorbije twee jaar al een positief migratiesaldo genoteerd.

Zonder daarvoor alle pluimen op de hoed van de regering te steken, meen ik dat deze realisatie voor een goed deel te danken is aan ons beleid. Ik denk aan de hervorming van het Gemeentefonds, aan de oprichting van een Stedenfonds en aan het decreet stadsvernieuwingprojecten. Maar ook de steden hebben hun verantwoordelijkheid genomen. Op hun beurt hebben ze zwaar geïnvesteerd in hun leefomgeving, veiligheid, de herwaardering en ver-

Dewael

nieuwing van stadskernen en verwaarloosde buurten.

Daarbij aansluitend heeft de regering in de begroting 2003 belangrijke beslissingen genomen op het terrein van de huisvesting. De doelstelling om de bouw van 15.000 nieuwe sociale woningen vast te leggen, zullen we halen. Op dit ogenblik zijn de dossiers voor een 7.000 huurwoningen vastgelegd. Daarnaast zijn er 4.000 woningen in ontwerp.

De regering wil meer huurders eigenaar maken van hun woning. Een eigen woning bezitten is immers de beste sociale zekerheid die denkbaar is. Daar moet je trouwens een Vlaming niet van overtuigen : in Vlaanderen bezit nu al ongeveer 80 procent van de gezinnen een eigen woning, een wereldrecord. We gaan die eigendomsverwerving verder stimuleren. Deze politiek verhoogt ook de leefbaarheid van buurten, dorpen en steden. Als meer mensen eigenaar worden, krijgen we een betere sociale mix in onze woonwijken.

Daarom zullen we het gemakkelijker maken voor sociale huurders om hun huurwoning te kopen. De huurder moet één pakket aangeboden krijgen, met een hypothecaire lening, een schuldsaldoverzekering en een verzekering tegen inkomensverlies. De inkomsten van deze verkochte huurwoningen belanden in een rollend fonds waarmee dan weer nieuwe huurwoningen kunnen worden gebouwd.

Om de leefbaarheid van het woonpatrimonium te verbeteren, vervangen we het stelsel van de renovatiepremies door fiscale stimuli. Renovatiepremies voldeden onvoldoende aan de verwachtingen. We denken nu aan fiscale stimuli zoals de verlaging van de onroerende voorheffing in stedelijke gebieden, of aan een uitstel met enkele jaren van de stijging van het KI na een renovatie.

Met het instrument van de PPS willen we op korte termijn duizend nieuwe woningen in de steigers zetten of bestaande woningen renoveren. Deze impulsen verruimen het blikveld van wonen als beleidsterrein. In de toekomst moet de bevoegdheid 'sociale huisvesting' evolueren tot een volwaardig departement 'woonbeleid'.

Het onderwijs blijft voor de regering een absolute topprioriteit. De begroting van onderwijs stijgt met 372 miljoen euro, of 5 procent. Tijdens deze regeerperiode krijgt onderwijs 1,73 miljard euro of 70 miljard frank extra. Wat men ook moge beweren : na 25 jaar besparen en beknibbelen heeft deze re-

gering voor het onderwijs een tegenbeweging op gang gebracht. Besparingen uit het verleden werden ongedaan gemaakt. De lonen van de leerkrachten werden verhoogd. Schooldirecteurs verdienen meer en worden beter en meer ondersteund. De centra voor leerlingenbegeleiding worden beter omkaderd. De werkdruk voor leerkrachten neemt af. De leerlingen krijgen gelijke kansen en krijgen ook zorgverbreding waar dat nodig is. De leerkrachten zullen bij deze taak worden begeleid door zorgcoördinatoren. ICT-coördinatoren zullen hen wegwijs maken in de informatietechnologieën van de toekomst. Er komen middelen bij voor het levenslang leren, voor de 'Huizen van het Nederlands', die inzake Nederlands als tweede taal het inburgeringsproces extra impulsen geven.

Kortom, nog nooit werden in één regeerperiode zoveel extra middelen besteed aan het onderwijs. Dat er niettemin protest is in de sector, moet vragen oproepen bij iedereen die objectief wil oordelen.

Deze regering doet ook meer voor het vrij onderwijs. Toen ik als minister van Cultuur met wijlen Daniël Coens in de Vlaamse regering zetelde, hamerde deze als minister van Onderwijs op het gelijk leggen van de lat tussen het vrij en het officieel onderwijs. Welnu, vandaag maakt de regering daadwerkelijk werk van het gelijk leggen van de lat. Wij voeren het testament van de heer Coens uit.

In mijn 11 juli-toespraak van 2 jaar geleden brak ik een lans voor een grotere onafhankelijkheid van de scholen tegenover de koepels en voor meer samenwerking tussen scholen die dat wensen, tot welk net ze ook behoren. Mijn toespraak leverde me toen kritiek op van zowel de oppositie als de Guimardstraat. Vandaag stel ik vast dat ik in de onderwijswoordvoerder van de oppositie een bondgenoot heb gevonden. We zijn het erover eens dat de scholen meer vrijheid en meer autonomie zullen krijgen, en minder regels en bureaucratie. We willen alle kinderen op een gelijke manier behandelen. We willen ook alle scholen op een gelijke basis financieren, met gelijke rechten en met gelijke plichten.

Dit politieke jaar werkt de regering ook het structuurdecreet voor het hoger onderwijs af. Dit decreet, beter gekend als het BA/MA-decreet, moet ons toelaten het Vlaams kwalitatief sterke hoger onderwijs in de Europese ruimte te doen erkennen. We mogen deze Europese trein niet missen. De regering voorziet hiervoor in extra middelen.

Dewael

We weten allen dat ons onderwijs bij de absolute wereldtop behoort. We willen dat zo houden en de kwaliteit van het onderwijs zelfs nog verbeteren. Vorming, kennis en expertise vormen onze enige grondstof. In een geglobaliseerde wereld en een eengemaakt Europa moeten we dit concurrentievoordeel verder uitbouwen indien we Vlaanderen graag welvarend houden.

Dat vergt dus ook grote investeringen in het wetenschappelijk onderzoek, in nieuwe technologieën en in innovatie. Ik had me er persoonlijk toe verbonden om opnieuw fors te investeren in wetenschappelijk onderzoek. We maken daar dit jaar 60 miljoen euro extra voor vrij. We moeten dit ritme van budgetgroei kunnen volhouden tot 2010. Die investering in kennis en technologie is noodzakelijk voor een regio die geen andere grondstoffen bezit en dus zijn kracht moet putten uit zijn uitvoer en dus uit zijn openheid. Die investering in onderzoek en ontwikkeling is noodzakelijk om onze wissel op de toekomst te kunnen trekken. Maar investeren in onderzoek en ontwikkeling is ook een opdracht voor de bedrijfswereld en de universiteiten. Daarom heb ik hen opgeroepen om de inspanningen te coördineren en te verankeren in een Vlaams innovatiepact. Dat moet ons toelaten de doelstelling te halen van de top van Lissabon.

Om de publieke opinie warm te maken voor deze doelstelling, wil ik een belangrijk nieuw initiatief van de regering aankondigen. Het is een initiatief dat nieuwe technologieën en hun toepassing promoot. We nemen op een originele en hedendaagse manier de draad op die werd gesponnen door mijn voorganger, wijlen Gaston Geens. We lanceren een opvolger voor het baanbrekende Flanders Technology.

Volgend jaar in maart organiseren we de eerste Open Technologiedag. Honderden bedrijven zullen hun deuren openzetten voor het brede publiek. Zij zullen de burger inzicht geven in de ontwikkelingen en praktische toepassingen van de nieuwste technologieën.

Eind volgend jaar organiseren we daarover een meerdaags symposium : een symposium rond enkele speciale thema's waarover Vlaanderen zal samenwerken met andere sterke groeiregio's in de rest van de wereld, met als bijkomend doel synergieën te vinden en nieuwe investeerders aan te trekken.

Wij willen de Vlaamse verwezenlijkingen en de toepassingen op het vlak van de nieuwe technologieën opnieuw zichtbaar maken voor het grote publiek. We willen Vlaanderen tonen als een economische topregio, ook aan het buitenland. Dirk Frimout heeft aanvaard om het peterschap van deze nieuwe actie op zich te nemen. We stellen ons samen één doel : Vlaanderen een permanent ticket bezorgen voor de Champions League van Europese spitsregio's.

Dames en heren, deze begroting bewijst dat Vlaanderen de gevolgen van 11 september goed heeft doorstaan en dat de regering er ook in moeilijke omstandigheden in slaagt om een inspirerende begroting op te stellen. Aan de ene kant is er voorzichtigheid en zekerheid. We besteden geen geld dat we niet hebben, en we bouwen zelfs onze schulden verder af. Aan de andere kant komen we al onze beloften strikt na en hebben we oog voor nieuwe noden en uitdagingen.

De regering werkt verder aan een betere toekomst voor Vlaanderen. Deze begroting levert voor de vierde keer de instrumenten om dat doel te bereiken. Dat is ook de taak van de politiek : een kader aanreiken. Iedereen – burgers, zelfstandigen, arbeiders, bedienden, ambtenaren, werkgevers – moet dit kader mee helpen invullen. De regering heeft de ambitie om te slagen. Zij nodigt het Vlaams Parlement uit om als partner ook verantwoordelijkheid op te nemen.

De komende weken en maanden buigt het parlement zich over belangrijke ontwerpen en voorstellen van decreet : het decreet over de inburgering, over de armoedebestrijding, over de verkeersproblematiek in Antwerpen, over de ondersteuning van de economie, over het bestuurlijk beleid, over het integraal waterbeleid, over de publiek-private samenwerking, over de openbaarheid van bestuur, over de uitvoering van het Kyotoprotocol, over de hervorming van het hoger onderwijs, over de milieuvergunning, over het Stedenfonds. Het is maar een greep uit de vele voorstellen en ontwerpen waarover eerstdaags in de commissies zal worden gediscussieerd.

Ik roep alle inwoners van Vlaanderen op om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Ik roep alle openbare besturen, middenveldorganisaties en privé-bedrijven op om mee te stappen in het nieuwe elan dat deze regering voor ogen heeft : een nieuw elan dat de mensen verder vertrouwen moet geven in de toekomst.

Dewael

Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen nog enorme mogelijkheden en krachten heeft om initiatief te nemen, creatief te zijn en risico's te nemen. Ik ben er ook van overtuigd dat Vlamingen daartoe het nodige talent en de nodige ambitie hebben. Het komt er alleen op aan dat wij als regering en parlement het juiste kader scheppen, de nodige stimuli geven en remmingen wegwerken. Als we daar in de komende weken en maanden effectief in slagen, als we het doemdenken achter ons laten en de vonk van het vertrouwen laten overslaan, dan gaan we een mooie toekomst tegemoet. Voor dat beleid vraag ik het vertrouwen van het parlement.

Ik dank u. (*Applaus bij de meerderheid*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 25 september 2002 om 10 uur en 14 uur om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.39 uur.*
